

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců JUDr. Jana Passera a Mgr. Davida Hipšera v právní věci žalobkyně: **L. H.**, proti žalované: **Všeobecná zdravotní pojišťovna ČR**, Rozhodčí orgán, se sídlem Orlická 4/2020, Praha 3, o žalobě proti rozhodnutím žalované ze dne 24. 7. 2013, čj. RO/12819, 12820/09/Ld, v řízení o námitce podjatosti uplatněné žalobkyní proti všem soudcům Krajského soudu v Brně,

t a k t o :

Soudci Krajského soudu v Brně **nejsou** vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci vedené u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 36 Ad 54/2013.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou ze dne 8. 11. 2013 žalobkyně napadla výše označená rozhodnutí žalované. Dne 25. 11. 2013 doručila žalobkyně krajskému soudu sdělení obsahující námitky žalobkyně o podjatosti soudců krajského soudu.

Žalobkyně uvedla: „*Sděluji, že nesouhlasím s uvedeným složením [sic!] senátu, jakož i celkově s projednáváním ve věci Krajským soudem v Brně a namítám místní nepřislusnost Krajského soudu v Brně.*“ Námitku podjatosti tak žalobkyně opřela o tvrzenou místní nepřislusnost krajského soudu, k níž se Nejvyšší správní soud vyjádří níže, a žádala, aby krajský soud rozhodl, že se věc postupuje Městskému soudu v Praze.

Soudci správního úseku Krajského soudu v Brně ve vyjádření k námitce podjatosti shodně uvedli, že nemají žádný vztah k účastníkům řízení ani k projednávané věci a necítí se být podjatí.

Námitka podjatosti byla postupem podle § 8 odst. 5 s. ř. s. předložena k rozhodnutí Nejvyššímu správnímu soudu, který o ní uvážil následovně.

Podle § 8 odst. 1 s. ř. s. jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.

Dle § 8 odst. 5 s. ř. s. může účastník řízení uplatnit námitku podjatosti do jednoho týdne ode dne, kdy se o podjatosti soudce dozvěděl. K později uplatněným námitkám se nepřihlíží. Námitka podjatosti musí být zdůvodněna a musí být uvedeny konkrétní skutečnosti, z nichž je podjatost dovozována.

Ústavní soud ve své judikatuře vyslovil, že *důvodné pochybnosti o soudcově nestrannosti jsou kategorií objektivní povahy a jako takové musí být založeny skutečnostmi objektivně soudcovského rozhodování protirečícími, a to natolik, že nikoli z pohledu účastníků řízení, ale v objektivním smyslu ústavně chráněnou nestranností soudcovského rozhodování otřásají* (srov. usnesení Ústavního soudu ze dne 9. 3. 2000, sp. zn. III. ÚS 26/2000).

Rozhodnutí o vyloučení soudce z důvodů uvedených v § 8 s. ř. s. představuje výjimku z ústavní zásady, podle níž nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci (čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Postup, kterým je věc odnímána příslušnému soudci a přikázána soudci jinému, je nutno chápat jako postup výjimečný. Vyloučit soudce z projednávání a rozhodnutí přidělené věci lze jen výjimečně a ze závažných důvodů, které soudci reálně brání rozhodnout v souladu se zákonem nezaujatě a spravedlivě (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 4. 2003, čj. Nao 19/2003-16).

Po zhodnocení námitky podjatosti dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že podmínky k vyloučení soudců dle § 8 odst. 1 s. ř. s. nejsou dány. Žalobkyně neuvedla žádné skutečnosti, jež by svědčily o poměru soudců krajského soudu k věci či k účastníkům řízení. Podjatost soudců dovozovala z místní nepřislušnosti. Ta však nemůže být důvodem vyloučení soudců *pro podjatost*. Námitka podjatosti proto není důvodná. O podjatosti soudců nesvědčí ani jiná skutečnost obsažená ve spise.

Za situace, kdy rovněž dotčení soudci vyloučili existenci skutečností, jež by mohly být důvodem jejich podjatosti, rozhodl Nejvyšší správní soud tak, že soudci Krajského soudu v Brně nejsou vyloučení z projednávání a rozhodnutí věci vedené u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 36 Ad 54/2013.

Nad rámec výše uvedeného Nejvyšší správní soud dodává, že názor žalobkyně o místní nepřislušnosti krajského soudu není správný.

Žalobkyně poukázala na to, že Krajská pobočka Všeobecné zdravotní pojišťovny pro Jihomoravský kraj je organizační složkou VZP ČR podle § 12 zákona č. 551/1991 Sb., o Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky (dále jen „zákon o VZP ČR“). Všeobecná zdravotní pojišťovna je právnickou osobou podle § 2 téhož zákona, zatímco organizační složka není samostatnou právnickou osobou, která vykonává činnost jménem VZP ČR v rámci své územní působnosti v rozsahu pravomocí daných vnitřními předpisy. VZP ČR je správní úřad s celostátní působností, jehož sídlem je Praha. Místně příslušným soudem je tedy dle žalobkyně Městský soud v Praze. Svůj názor podpořila žalobkyně usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 27. 5. 2010, čj. 36 Ad 7/2010-22, který v obdobné věci žalobkyně rozhodl o postoupení věci Městskému soudu v Praze. K tomu žalobkyně odkázala na čl. 38 Listiny základních práv a svobod. Krajský soud se k námitce místní nepřislušnosti nijak nevyjádřil.

Nejvyšší správní soud o místní příslušnosti v obdobné věci již rozhodoval podle § 7 odst. 5 s. ř. s., a to na základě nesouhlasu Městského soudu v Praze s postoupením věci Krajským soudem v Brně. V usnesení ze dne 12. 6. 2013, čj. Nad 26/2013-91, Nejvyšší správní soud uvedl, že územní pracoviště žalované jsou územně specializované dekoncentrované správní orgány. Ze zákona o VZP ČR přitom vyplývá, že jsou vybaveny rozhodovací pravomocí v rámci

příslušně vymezené věcné a místní (resp. územní) působnosti. Územní pracoviště Všeobecné zdravotní pojišťovny tak mají postavení „orgánu“, který splňuje požadavky kladené na žalovaný správní orgán ve správním soudnictví, a jejich sídlo je potom ve smyslu § 7 odst. 2 s. ř. s. určující pro stanovení místní příslušnosti soudu pro v úvahu přicházející řízení.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 31. ledna 2014

JUDr. Michal Mazanec
předseda senátu